

Lovforslag, og jeg er navnlig sikker paa, at man fra een Side vil bekæmpe det, idet man vil sige som saa: Det gaar jo slet ikke an at ophæve Væbningen. Hvis vi ophæve Kjøbenhavns Væbning, vilde jo alle disse Folk, som have tjent i Linien i 8 Aar og saa skulle gaa over i Forstærkningen, blive fri. Jeg er ikke blind for, at dette er Tilfældet; men det har ikke været vor Opgave at søge at faa disse Folk bundne igen, efter at de ere blevne frigjorte, og jeg antager da ogsaa, at Forslaget vil blive henvist til et Udvalg, og hvis vi blot, som sagt, ere enige om Hovedsagen, nemlig at stille den kjøbenhavnske Befolkning lige med den øvrige Befolkning her i Landet, vilde det jo ikke være nogen vanstelig Sag at søje en Ændring til Hærloven, saaledes at der af dette Væbningsmandskab her i Kjøbenhavn blev oprettet en Forstærkningsbataillon Fodfolk og et Forstærkningskompagni Fæstningsartilleri. Disse Ændringer have vi imidlertid ikke villet stille, fordi man saa skulde røre ved Hærloven. Hovedsagen er, som sagt, at saa Væbningen ophævet og saa den kjøbenhavnske Befolkning ligestillet med den øvrige Befolkning her i vort Land. Hvorledes man saa ellers vil ordne det med dette Forstærkningsmandskab, der derved bliver fri, har jeg nærmest tænkt maatte henhøre under Udvalgets Behandling, idet der ved denne kan stilles Forslag om den fornødne Forandring i Hærloven. — Jeg skal hermed tillade mig at anbefale dette lille Lovforslag og vil haabe, at det maa nyde hurtig Fremme her i Tinget, saaledes at det, hvis der er Stemning for at faa det gennemført, allerede kunde blive gennemført i denne Samling, saa at de Folk, som til Sommer skulde ind til Væbningen, kunne komme til at nyde godt af Loven.

Wagner: Det har vistnok været en Overraskelse for de fleste her i Salen, at se et Forslag, vedrørende Hærens Organisation, fremsat paa nærværende Tidspunkt. Jeg siger en Overraskelse, ingenlunde fordi jeg er blind for, at der fra flere Sider er ikke saa lidt Misforståelse med den Ordning af Hæren, der blev tilvejebragt i 1894, men nærmest fordi det forekommer mig, at, efter at denne Ordning nu en Gang er vedtagen saa nylig, er Sandsynligheden for at opnaa en Forandring nu, hvad Hærens Kombataant-

afdelinger angaar, i høj Grad ringe. Naar ikke desto mindre de ærede Herrere have været sig ind paa dette reformatorkiske Omraade allerede i Aar, ligge Grundene dertil klart nok for. Der er jo tre Ting, som man kunde sige sig selv, vilde blive anført mod Væbningen fra de Herrer's Side, og som allerede bleve anførte ved Lovforslagets Indbringelse, og nu videre udviklede af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne. Den første af de tre Anker, der rettes mod Væbningen, er, at den ingen Nytte er til, den anden, at den er uretfærdig mod Kjøbenhavn, og den tredje, at den er en urimelig stor Byrde.

Hvad nu det angaar, at Kjøbenhavns Væbning ikke skulde være nogen Nytte til, saa tror jeg neppe, at nogen, der sender Forholdene nærmere, vil give den ærede Ordfører Ret deri. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at for Fodfolkets Vedkommende ere Øvelserne i de senere Aar ikke længere af den Natur, som de oprindeligt vare. Den saakaldte Fod-Øksercits, denne Stampen rundt paa Jælleben, om hvilken man til en vis Grad kunde sige, at den for disse ældre Mennesker neppe var videre udviklende, er bleven meget stærkt indskrænket og erstattet af Skydesøvelser, som vistnok altid, fra et militært Synspunkt set, maa anses for at være meget gavnlige. Men desforuden kommer et ganske særligt Moment frem, og det er Bevæbningsspørgsmaalet. Man har, som bekendt, i 1889 indført et nyt Gevær i Hæren; et Magisgevær af lille Kaliber, men Midlerne have ikke strakt til til at faa dette Gevær indført i Væbningen; det vil vistnok for en temmelig lang Fremtid kunne siges at være uoverkommeligt at naa dertil, og man vil fra militær Side være saa meget mindre tilbøjelig til at gøre store Anstrengelser derfor, som man nu synes at være i Gang med ved forskellige Ændringer af Remington-Geværet at skaffe et ret godt Vaaben frem, ogsaa efter Nutidens Fordringer. Der er altsaa den Ting at bemærke, at naar en Mand bliver indtaldt til Forstærkningen, vil han saa et ganske andet Gevær i Haanden end det, han havde, da han blev oplært som Rekrut. Det er klart nok, at det derfor er af meget stor Betydning, at vi saa disse Skydesøvelser, hvor Folk, der blive indtaldte til Kjøbenhavns Forstærkningsbatailloner, om jeg kan